

Абонаментъ въ прѣдплата:

За въ България:

За 1 година	10 лева
„ 1/2 година	5 „
„ 3 мѣсеца	2 1/2 „

За въ странство:

За 1 година	12 лева
„ 1/2 година	6 „
„ 3 мѣсеца	3 „

За частни обявления, на послѣдния страница, се плаща по 3 ст. на кв. с. метр; за приставки по 1 1/2 ст. на дума. За публикуване отъ три пѣти по вече допуска се 20% отбивъ.

Единъ брой 10 ст.

ПРАВДИНА

НАРОДЕНЪ И ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКА СРѢДА И СЪБОТА

Писма, пари и всичко, що се отнася до вѣстника, се адресира до редакцията.

Неплатени писма не сеприематъ. Ръкописи, непридружени пощенски марки, назадъ не се връщатъ.

За телеграмми:
„Правдина“, Варна.

Rédaction du journal
„Iravounek“

Единъ брой 10 ст.

Съ голѣмо прискърбие извѣстяваме нашитѣ читатели че многообичната и уважаема Българска Княгиня Мария Луиза вчера 19 Януарий, въ 11 часъ и 10 минути прѣдаде Богу духъ.

Покойната бѣше и зразителка на скромностъ и майчина любовъ: при замиванането прѣзъ някой градъ първата и послѣдната ѝ грижа бѣ да навиди най вече заведенната на сирапиталищата, като даваше майчински съвѣти и си излизаше съ щедъръ париченъ подарокъ. Неумолимата смъртъ завидя на България: тя (смъртъта) ѝ отне една защитница, която най вече познаваше Българята, която единичка отъ сърдце и душа мислеше за благосъстоянието на оная страна, населението на която искрено я наричаше: „майко“.

Всички, които познаватъ Твое то благородно сърдце, безъ разлика на вѣра и народностъ—еднакво Тя оплакватъ О, незабравима майко! Въ България само 3 1/2 милиона гърла прѣвъзвасатъ изпълнитѣ си молитви, за упокоение на Твоята благородна душа и викатъ: Вѣчна ти память!

ПАНИСЛЯМИЗМЪТЪ.

Единъ отъ мѣстнитѣ революционни вѣстници, съ цѣль редъ статьи, миналата и по миналата година, на дълго и широко, бѣ описалъ панислямизма, неговитѣ планове и случаето на най върховната турска властъ въ неговата организация. Акъ помнятъ българскитѣ читатели, всяко онова, що се писа въ казанний вѣстникъ, сега ще иматъ възможностъ да проверятъ пълната достоверностъ на излаганитѣ факти и на прѣписаното случаето дори на Илджа въ тѣхъ. Ние заемаме дословно долната статья отъ № 9 на вѣстникъ „Новости“ посвѣтена на „панислямизма“:

„Слѣдъ малкитѣ успѣхи въ войната съ Гърция (която, като начала неравната борба, безъ да мисли, че ще да остане изолирана), турцитѣ дойдоха до едно силно възбудено състояние, което се отрази въ по голѣма или по малка силна степенъ върху цѣлото мюсюлманство. Въ Индия, въ Африка и въ Азия изникнахъ бунтове на мюсюлманския фанатизмъ. Отъ най напредъ се мисляше, че между тѣхъ нѣма никакви връзки. Но въ послѣднѣо врѣме започнаха да се увѣрватъ повече и по вече въ противното.

„Ликвидацията на гръцката вой на наистина, до нѣдѣ ослаби тур-

ското самомнение, но, все пакъ, не до толкова, што да се рѣши Портата да изпълни даденитѣ ѝ обѣщания относително арменекия народъ.

„Подиръ това послѣдва пктешествието на императора Вилхелма, което отново възбуди чюствата на гордостъ у мюсюлманството. За щастие, едновременно съ това сжитие, Портата бѣ принудена да отетжи островъ Критъ и да изнесе отъ него войскитѣ си.

„Рѣшението на Критския въпросъ твърдѣ много охладѣ интересъ на турцитѣ къмъ Германия и къмъ августейшиятъ поклонникъ (хаджия), отъ когото Портата имаше наивността да очаква намѣсване то му за въ нейна полза (ще рече миллионитѣ лири, праросани по посрѣщанieto му, отидоха на вѣтара б. н.). Това разочерование, разбира се, трѣбваше още по вече да усили шюпението и настрѣхванieto на мюсюлманството. Върху тѣзи политико-религиозна агитация, впрочемъ, прѣди нѣколко врѣме английското и инийското правителство обрѣнаха вниманието на руското правителство. Внезапното нападане, ношно врѣме, миналата година на руския лагеръ въ сръдна Азия доказа, че мюсюлманството далечъ не е спокойно. Отъ съобщенията на английскитѣ консули въ Азия и Африка и отъ дръги документи се вижда, че съществува пан-ислямско движение, расклоненията на което идатъ почти прѣзъ цѣлата Азия и Африка. Многобройнитѣ духовни братства и тайнитѣ дружества усилятъ своята агитация особено въ Сьерна Африка, въ Мала Азия и даже въ Кавказъ (К. Н.).

„На Портата се приписва смѣлия планъ за зруширванieto мюсюлманството съ всичкитѣ му расвѣрлени сили, за да се възползува отъ него въ политическитѣ си црли. Портата, ужъ, мисли да црпмине въ настѣително положение, да възбужда незадоволството въ мюсюлманскитѣ подданници въ сръднитѣ дръжави и да предизвика безрѣдници въ послѣднитѣ (К. Н.).

„Началото на безрѣднитѣ мисли се да съ даде въ Азганистанъ, кадѣто се очаква междоусобна война заради прѣстолонаследieto.

„Както и да е, но въ мюсюлманството се готви общо движение. Наистина една частъ отъ мюсюлманскитѣ дръжави изчезнаха, а дръгата частъ доживяватъ сѣнитѣ дни на паданieto си, но народността и фанатизма съ който мюсюлманството се отличава, си оставатъ.

„Три сж дръжавитѣ, които се интересоватъ отъ обединителното

мюсюлманско движение — Руссия, Франция и Англия. Тѣхнитѣ общъ интересъ състои въ това, че тѣ сж длъжни да прѣдотвратятъ опасността, или, поне, да я ослабятъ. Въ това отношение тия три дръжави трѣбва да дѣйствуватъ въ пълно съгласие една съ друга, защото тѣмъ принадлежи защитата на европейската култура отъ варварството и мрактѣ.

„Ето защо на насъ ни се прѣдставява като въпиющъ анахронизмъ, когато английския печатъ проповѣдва война ту противъ Руссия, ту противъ Франция. Не за война, а за твсень съюзъ не трѣбвало да се погрѣжатъ тѣ прѣдъ видъ на общиятъ врагъ, — па нислямизма. Веѣкой новъ топъ, който усилява турската армия, всяко нова пушка, който е продадена на туниския или алджирския арапинъ, всякой ятаганъ, спатрхванъ отъ мюсюлманеца въ Индия или Кавказъ (за нашитѣ Дели-орманъ и Тозлука или Камчията, почитаемата русска газета не говори нищо, но това не ще рече, че страхътъ не е еднакъвъ б. н.), сж отправени противъ властитѣ на тритѣ велики културни дръжави, на които прѣвидението е дало да се распорѣждатъ съ стотини хиляди мюсюлманско население.

„На насъ можѣтъ ни възрази, че мюсюлманството отдавно си е изгубило своето единство, че то е раздробено на много враждебни секти и общества, че неговото обединение не е по силитѣ на султана, нито на нѣкого другого, че опасността отъ пан ислямизма е фиктивна и, за всяки случай, тя нѣма непосредственъ характеръ.

„Върху това ние ще забѣлжимъ, че мждрата политика се грижи не само за сегашното, но и за бжджето. Ако би даже и да не съществуваха непосредственна опасность, то все е по добръ своервременно да се обрне внимание на трѣвожитѣ признаци и по внимателно да се отнасяме къмъ това политическо, полурелигиозно шюпѣше и настрѣхвание, което несъмнено съществува всрѣдъ мюсюлманитѣ въ Африка и Азия. Ние мислимъ, че нѣма да бжде излишно, ако се свърже съгласение между Англия, Франция и Руссия едно съгласение за съвмѣстно наблюдение върху подозрителнитѣ явления въ мюсюлманството, сжпо такава, каквото съгласение съществува за чюмата и др. такива епидемии (доктори обаче трѣбва то да сж войничитѣ б. н.).

„Историята на неотдавнашната рвзния въ Армения показва съ

пълна нагледностъ, до какви зврства може да дохожда мюсюлманското население, когато то бжде възбудено отъ фанатитѣ и пустовѣрцитѣ. Веѣка християнска народностъ, който е потянала въ това мюсюлманско море, прилична тия смѣли човѣчества, който при изривганието на лавата, се потайватъ въ подожнето на огнедишащата дупка (кратеръ)“.

Въ тази статья е казано всичко за прогласенитѣ отъ турцитѣ съвѣщенъ съюзъ, който има корени и клонове и въ свободна България — на когото и прѣдставителитѣ сж вече познати. За тѣхъ се е много казало и поименно указало.

ИЗВѢСТИЕ

Органитѣ ни има за строю испълнено правило, да счита всяко го за свой абонатъ, щомъ до 3-ий брой не го повърне. Като фсироваждаме и 2-ий брой до много нову личности, който впрваме ще ни подпомогнатъ съ поддржката си, прѣдопирждаваме ги, за редовностъ, да се съобразятъ съ указаното правило.

Администрацията.

Администрацията на вѣстника се намира въ домѣтъ на Артинъ Суклюзовъ, на Мусалта.

КОНГРЕССЪТЪ ВЪ ЖЕНЕВА.

Не даваме значение на субъекта, който е ималъ щастливата мисль да повдигне въпросъ за единъ Женевски конгресъ, а на самата идея.

Трѣбва да се знае, че колкото арменски, македонски, одрински, албански и пр. кочференции и да е имало до сега; колкото видни личности и да сж влизали въ тѣхъ, тѣ не сж произвеждали овзи ефактъ, онова впечатление, каквито се е гонило да произвѣдѣтъ; тѣ не сж се чували даже по далечъ отъ мѣстото, кадѣто сж се стояли, и заради това никаква полза не сж принесли.

Поучителната истина, който трѣбва да се извлѣче отъ това и който трѣбва да ни ржководи въ случая, е, че възнишия свѣтъ не дава никакво значение на това що вършимъ ние тукъ въ далечнитѣ за цивилизованитѣ европейци кжтоте; европейската журналистика и ти слабо се интересова отъ тия наши работи — нейната длъжностъ е да мжти и разобличава гешевтарскитѣ въпроси на турцитѣ, българитѣ и пр. Върху робството или свободата на християнскитѣ народи въ ориента европейцитѣ много малко ангажаменти иматъ. Говорятъ тѣ за тия работи само, когато се застраши положението, когато опасността гро-

зи нѣкакъ надъ общиятъ европейски миръ, и общитѣ европейски интереси нѣкакъ се видятъ сплетени.

Освѣтъ това, трѣбва да се признае, че въ Европа хората различно познаватъ нещата въ Ориента и различни тенденции имъ прѣдаватъ. Нелобросвѣтитѣ и подкупванитѣ корреспонденти — който именно въ Ориента най много изобилуватъ — много сж заслужили върху туй, защото едни сж говорили, че въ Ориента народитѣ, поробени отъ османитѣ, тежко се измжчатъ; други сж говорили, напротивъ, че живѣятъ и благоденствуватъ християнскитѣ народи подъ широката свобода на османитѣ, но че тѣ подриватъ своето благо; трети сж говорили, че народитѣ сж задоволни и благодарни отъ положението си, но Руссия ги подбужда за свои завоевателни цѣли; четвърти искатъ да доказватъ, че Австрия иска да се простре до Цариградъ, та за това подклажда ориенталцитѣ и расклаща основитѣ на османската империя и пр. Но отъ всичко туй нищо положително европеейтѣ, стоящи вѣтъ отъ Ориента, не можѣтъ да разбератъ. На тѣхъ никой не имъ е казалъ съ твърда положителностъ и съ надлъжна обѣдителностъ, че християнскитѣ народи въ Ориента не се интересуватъ и не се ржководятъ отъ ничии чюзди желаня и интереси, освѣтъ отъ собствената своя участъ; че тѣ, като огнетени народи претендиратъ и съ всички сили се борятъ за своитѣ правдини. Тѣ иматъ най смжтнитѣ понятия за всичко, що става у насъ и за всичко онова, отъ което се нуждаятъ християнскитѣ народи стѣнщи подъ турското иго.

Истина е и това, че отдѣлни единици: русси, англичани, френци, чехи и др. сж описвали и изказвали истинското положение; но това казано, въ сравнение съ онова, що се е казало противъ, е равно съ нищо и то за нищо не е съдѣйствувало. А насъ европейцитѣ трѣбва да ни научѣтъ; тѣ трѣбва да изучатъ положението ни и да иматъ ясно и опрѣдѣлено понятие за всичко, що се е вършило и се върши надъ насъ.

Обаче, за да ни изучатъ, ние ето какво трѣбва да правимъ: вмѣсто да прѣдоставяме на развитѣ корреспонденти да изказватъ болкитѣ и нуждитѣ ни прѣдъ европейското общетвенно мнѣние, и да търгуватъ съ тѣхъ, ние сами, окървавени, изранени и насъззени да се явяваме прѣдъ тѣхъ, тѣ да видятъ болкитѣ ни и да чюлтъ сами плачѣтъ ни. А това може да бжде само чрѣзъ конгреситѣ, свикани задъ граница

въ по свободните и по прѣдложените съ интеллигентия градове. За сега е изказано мнѣние конгреса да се събере въ Женева; а за пръв път той може би и не може да бѣде на друго място, защото друга държава, освѣн Швейцария, може би и няма да го позволи. Е, добръ, тамъ нека идатъ делегатите, които могатъ да бѣждатъ упълномощени и отъ тамъ нека надигнатъ гласъ си.

Ние всецѣло поддържаме и се изказваме за въ полза на Женевския конгресъ, защото той ще си усвои характера на международенъ; ще да направи много европейски участници въ нашата борба, а това ще е голяма печалба.

НОВИТЪ РУССКИ ПРѣДЛОЖЕНИЯ.

Петербургъ 12/1. Циркулярната нота на м-ра на външната работи до представителите на силите относително въпроса за разоржаването констатира, че въпреки добрия приемъ, който се направи на първата циркулярна нота по тоя предметъ отъ силите и отъ всичките слоеве на обществото въ цѣлия святъ. Након сили сж пристъпили къмъ нови въоръжения, като сж се старали да увеличатъ повече военните си сили. При все това императорското правителство е на мнѣние че е възможно да се пристъпи къмъ прѣдварително размѣнение на мислитъ между силите съ цѣлъ да се спре увеличението на въоръженieto и да се подготви възможността да се избѣгатъ въоръжения стѣжковенiята между силите съ миролюбиви срѣдства. Циркулярната нота прѣдлага слѣдующитъ точки, като прѣдварителна програма за работитъ на конференцията:

- 1) Споразумение което да установява неувеличението на сухопътните и морски военни сили, както и бюджетитъ на войната и на морината за единъ срокъ, който ще се опредѣли при евентуалното изучаване за намалешето на личния съставъ на войскитъ и бюджетитъ.
- 2) Запрѣщение на употребението въ войскитъ и въ флотитъ на други огнестрѣлни орѣжия и на нови взривателни вещества, освѣн тия, които се употребяватъ сега.
- 3) Ограничаване на употребението въ полскитъ войни на взривателни вещества отъ страшно голяма сила и запрѣщение хвърленето на взривателни снаряди отъ височината на балонитъ.
- 4) Запрѣщение на употребението въ морскитъ войни на подводни торпильорни кораби или на други разрушителни орѣжия отъ сжщия родъ. Задължение да не се строятъ за въ бѣдѣще военни кораби съ Шипове.
- 5) Прилагане къмъ морскитъ войни на женевската конвенция.
- 6) Неутрализиране на корабитъ, които ще се натоварватъ съ извадението на падналитъ въ водата прѣзъ време на или следъ морскитъ сражения.
- 7) Ревизия на декларацията относително законитъ и обичаитъ

въ време на войша, която се изработи въ Брюкселската конференция и остава неререциптирана до сега.

8) Приемането по принципъ добритъ услуги за посредничество и за факултативенъ арбитражъ въ случаитъ, гдѣто може да се приспособи и споразумение относително начина на прилагането му. Циркулярната нота заявява, че се подразбира, че всичкитъ въпроси относително политическитъ отношения на държавитъ и установенитъ отъ договоритъ редъ на работитъ трѣбва абсолютно да се исклучаватъ отъ разискванията на конференцията. Нотата свършва като казва, че Царя е на мнѣние, че ще бѣде полезно, ако конференцията не заседава въ столицата на нѣкоя велика сила.

ПОЛИТИЧЕСКА ХРОНИКА.

За Турция.

"Times" съобщава, че султана е твърдъ много огриженъ отъ напредването на партията "Млада Турция", която всъкий денъ прилича и печели съпартизани изъ отъ срѣдата на най добритъ (?) турски фамилии и които сега има въ редоветъ си твърдъ голѣмо число интеллигентни и здравомислящи хора (съ духъ въ фанатизма и въ варваризма б. н.). Султанътъ е особено огорченъ отъ това, че, както му сж явили, партията приготвява биографията му, въ която се разкриватъ чюдотворни работи, злодѣйства и злоупотребления въ двореца, подробно се описватъ всичкитъ правителствени обноси, които съставляватъ системата на султанъ Хаида. (Понеже младотурцитъ ще опишатъ далата на султана безъ да смѣсватъ и своето минало, своитъ връзки съ двореца, отъ сега още може да се каже, че биографията няма да е пълна, ако не бѣде даже и пристрастна б. н.).

За Македония.

— Вслѣдствие силното заговорване за Македония и вслѣдствие възмущенията, които растятъ въ македонското и българското свободно население, пушта се слухъ, че Портата ще да отправи мемурандумъ до великитъ сили за да уясни положението на Македония, което спорѣдъ нея никакъ не можело да се счита за обезпокоително, както го представяватъ; но пушта се новъ слухъ, въ упрровержение на горния, т. е. че Портата няма да даде подобенъ мемурандумъ, защото висшитъ сѣри мислятъ, че една такава поетжка ще да послужи само за прѣдлогъ да прѣдизвика вълнения всрѣдъ елементитъ, които лесно се увеличатъ подиръ всѣкакъвъ родъ агитации, отъ кождото да прѣнесе полза.

— "Temps" е уведоменъ, че султана ще проводи въ по главнитъ европейски столици свои инжинери офицери да изучатъ кои отъ най новитъ орѣжия сж най добри. Няколко офицери сж изпроводени за разгледване отбранителната линия (к. н.) между България и Турция.

За Одринско.

— Войската отъ цѣлиятъ армейски корпусъ е съсредоточена на границата до България. Въоръжениятъ съ мартинки пушки "Иляне" аскери, който служи за прибавка къмъ корпуса и той се отправя на границата. Войницитъ отъ тѣзъ годишния наборъ, вмѣсто въ Мартъ, повикани сж подъ знамената още прѣзъ Ноември м. г. Въ Одринъ пристигна една бригада отъ инджинери и военни специалисти за по бързото му укрѣпяване. Друга бригада се отправи къмъ Малкочово до Кайбилари. Тя ще прѣглежда военната погранична линия и ще укрѣпи всичкитъ сгодни пунктове. Укрѣпяването на Малкочово е проектирано. Въ бригадитъ има достатъчно германски военни инжинери. Въобще Одринско изглежда да е срѣдоточния пунктъ на всичкитъ турски военни сили. И Турция отъ тукъ се готви да приеме една твърда сериозна военна акция срѣщу България.

— Голѣмата демонстрация прѣд конака въ Лозенградъ на чело на архиерийския намѣстникъ Дионисия, за избавиене Нана Дининова отъ М. Търново, открадната, съ цѣлъ за потурчване, отъ военния бившания въ послѣдний градъ, произведе силно впечатление. Слѣдъ по миналогодишната женска демонстрация на българскитъ лозенградчани за избавиенето на едно скоповско момиче, тѣзи е втора по родѣтъ си, защото е ставяла прѣдъ конака и прѣдъ лицето на мютеаррфияна и сжчеврѣменно е съ общо съучастие на християнитъ — мъже и жени. Нана е избавена и прѣдана на отца Дионисия.

За Русия

Русия е порѣчала направата на единъ първокласенъ креазоръ въ Щетинъ, два торпильора въ Елвингъ, които трѣбва да бѣждатъ готови прѣзъ настоящата година; порѣчала и 22 торпильора, които ще трѣбва да бѣждатъ готови до въ 1900 година. Г. министра на морината е рѣшилъ тѣ сжщо направата въ нѣкоп отъ рускитъ корабостроителници три броненосца и два кратера. *За миръ се говори, за това за война се готвятъ.*

МѢСТНА ХРОНИКА

— Отъ достоверно мѣсто се научихме, че съ особено поканително писмо отъ распорѣдителния комитетъ по прѣдстоящия конгресъ въ Женева, е повиканъ да присѣтствува и г. П. Драгулевъ. Така сжщо поканоено е и Друж. "Странджа" да проводи други свои представители; но до кождото се знае върху туй не е вземано никакво рѣшение отъ първия и послѣднето. Между това нашето мнѣние е, че този конгресъ, толкова на време свиканъ, трѣбва да обгърне всичкитъ дѣятелни сили и да ангажира европейското обществено мнѣние. Можехме да научимъ, че лица отъ много мѣста въ България и отъ други дѣжави, прѣдварително организирани въ комитетъ, сж дали начало за усъщестяване на тази идея, слѣдователно тя не е едноточна инициатива, макаръ че неисхожда отъ Върх. Мак. Комитетъ.

— По нѣмание мѣсто не можемъ да съобщимъ подробно за скърбната случка въ "Аджемското" кафене, станала на на 18-и Януарий т. з. вечерта. Пѣвача Крикоръ е ранилъ смъртоносно едно гагаузина на име Павле. Въ идущия брой ще да дадемъ подробности.

— Известно е, че далата на всеко едно гражданско лице сж огледало на неговата душа. На послѣдкъ кредитното дружество "Омония" е направило една роднинска здѣлка съ нѣкоя си Т. Теодориди като пълномощникъ на Н. Христовъ. Тѣзи здѣлка повлича капиталитъ на много подпрѣдприемачи. Ние не знаемъ какъ ще гледа друж. "Омония" на тази репутация, съ която се овънчавано струвани се, че ако по длѣжност, която ни се налага, кажемъ своята послѣдна дума, то нече да ни се сърди, когато. Всичко е позволено на едно кредитно дружество — само този родъ здѣлки обаче не му се позволяватъ и който го е научилъ, заслужава дълбоко порицание.

— *Отмѣнени распорѣждани:* В. Огеновъ, вмѣсто въ Балчикъ се прѣмества въ Търново за мир сѣдия, Балчикския мир сѣдия остава на мѣстото, слѣдъ като е прѣвелъ вече цѣлото си свмѣйство въ Варна и материално и нравствено е много изгубилъ; а за III сѣдия въ града ни иде Търновския.

ВЪТРЪШНА ХРОНИКА.

Исуфъ-Али-бей реформаторъ и испилителъ на реформи. По странно и по смѣшно отъ това нѣщо надали е отбѣлзала хрониката даже на най несериознитъ неиззначителнитъ журнали. А ко ни кажеха: Исуфъ-Али-бей отива да си поправи материалното положение и да се освободи отъ мъжкитъ на доброволенъ изгнаникъ — да! Но казватъ ни нѣща, които не положително не желаемъ да върваме. И суфъ-Али бей е оизи албанецъ, който съ всички достойнства и прѣимуществва, като послушникъ, би замѣстилъ Ганибея, многоплаквания отъ Илджа албанецъ. Г-да трѣбва да не сж българини и арменци ония, които вие искате да увѣрите, че Исуфъ е повиканъ да стане полѣзенъ съвѣтникъ на султана за въ полза на нѣкакви реформи въ Турция, да изработи тия реформи и да ги испълни. Крайното наше убѣждение е, че Исуфъ не е способенъ да измисли за себе си и за своя частенъ животъ даже каквито и да бѣждатъ реформи, та за народи отъ 5—10 милиона ли? Странно наистина! А положително се знае, че на Исуфа му сж дадени малко парички и че материалното му положение е вече подоброено. Така, добръ ще е, да се страни отъ него.

Р. з. Когато се нарѣди горнето, научихме се друго нѣщо: че Исуфъ-Али бей билъ коварно излъганъ и хвърленъ въ цариградскитъ тъмници. И това е възможно за Илджа.

— Органа на В. М. К. "Реформи", укорява г. Георги Ив. Капчевъ, за гдѣто си е позволилъ да се назовава "Мак. Револ. Комитетъ" и "Приврѣтвенно Макед. Правителство на всѣнадъ и никадъ". Щѣше да бѣде по-силно нака-

зание за г. Капчева, ако органътъ на Почитаемой Комитетъ не го удостоаваше съ вниманието си.

— Неджибъ Мелхаме ефенди искалъ да се покаже по високъ отъ болятъ си Поискало му се да стане деканъ на дипломатическия корпусъ въ Софи, но другитъ му казали: „Охо! не вѣкайтъ... не вакътъ араба гечта? — Дуръ де! И той видялъ положението си. При все туй, султана му окачилъ голѣмия кордонъ на османieto. Мелхаме ни се вижда отъ ония дипломати, които скоро се умораватъ.

— Факта, че г. Стоиловъ е сложилъ оставката на цѣлия кабинетъ и че послѣдната е прѣта още на 14 т. м. не подлѣжи на съмнение. Не се знае само кой ще бѣде неговъ замѣстникъ. Княза до днесъ не е повикалъ ни одного отъ шефоветъ на сжществующитъ въ страната партии, слѣдователно може да се заключава, че самъ той не питае доверието къмъ нѣкого отъ тѣхъ. Повикалъ е г. Грекова не като шефъ на каква и да е партия, а като прѣдварителъ човѣкъ. Г-нъ Грековъ, слѣдъ нѣколко опита да състави кабинета, не е сполучилъ и се отказалъ отъ тѣзи тѣзи миссии. На ново е виканъ г. Стоиловъ и отъ неговитъ комбинации не е дошло още до единъ сполучливъ резултатъ, Министерствата се управляватъ отъ главнитъ секретари. Както се вижда отъ съобщенията до частни лица, столицата не е прѣминала безъ демонстрация. Множество хора прѣдъ двореца сж манифестирали за въ полза на г. Радославова. Крайтъ на кризата не може да се прѣдвиди, още повече, че шефоветъ на партиитъ поставени по високо отъ личнитъ интереси на своитъ партии, държатъ се въ едно: княза обявили, че ще князува, но не и че ще да управлява. Това начало е съединило шефоветъ и безъ него никой отъ тѣхъ самъ не желаялъ да постѣпи на нѣкого на г. Стоилова.

Обаче днесъ, 19 й телеграма ни изненада съ съобщенията си: Министерския кабинетъ е вече съставенъ и въ него влизатъ слѣдующитъ лица: Грековъ, министъръ прѣзидентъ и министръ на външнитъ работи. Д-ръ В. Радославова, министръ на вътрѣшнитъ работи. Томчевъ, министръ на общ сграда пѣтницата и съобщенията; Пешевъ, мин. на правосѣдието; Т. Иванчевъ, мин. на просвѣщенето; Начевичъ мин. на търговията и земледѣието; Темевъ, мин. на финанситъ; и Цанриковъ, на войната.

КРЕДИТНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ЗВѢЗДА“ въ гр. Варна. ОБЯВЛЕНИЕ

Управителний съвѣтъ на Кредитното Акционерно Дружество "Звѣзда", въ гр. Варна на основание чл. 20-й отъ дружественниг. уставъ, има честь да покани г. е-акционеритъ, на сжщото дружество, на общо годишно събрание което ще стане на 14-й Февруарий т. г. въ 9 часа прѣди обѣдъ въ гр. Варна, въ салона "Съединение". Ако се не състо събраниято, съгласно чл. 23-й отъ устава, ще се отложи на е-ий сжщия мѣсець, когато то щ се счита законно, колкото акционери и да присѣтствуватъ.

Събранieto ще се рководи отъ слѣдующия дневенъ рѣдъ:

- I. Докладъ на провѣрителния съвѣтъ;
- II. Докладъ на управителния съвѣтъ;
- III. Разискване и одобрене годишнитъ сметки;
- IV. Избиране провѣрителенъ съвѣтъ съгласно чл. 17-й отъ устава;
- V. Опредѣление бюджета за 1899 г.

Акциитъ на дружеството ще се депозиратъ въ дружественната кантора, срѣщу поименни расписки. Депозиранието на акциитъ ще става до 12-й Февруарий т. г. включително.

Варна, 13 Януарий 1899 г.

Отъ управителний съвѣтъ.